

Mitjans i procés

Cada cop més, alguns mitjans de comunicació renuncien a informar i orienten les seves notícies segons la ideologia de l'empresa que els paga. Crec que *El País* està en aquesta línia. Fa temps que té dedicats dos o tres periodistes a intoxicar sobre el sistema sanitari a Catalunya. És cert que, malgrat tenir un dels millors sistemes sanitaris del món, hi manca transparència i hi sobra amiguisme. Res a veure, però, amb altres sistemes que conec bé, com per exemple, el nord-americà: si no estàs assegurat, ho tens magre.

Aquest comentari ve a tomb després d'haver llegit l'article publicat a *El País* del passat 9 de novembre, signat per Milagros Pérez. En aquest article, afirma: "el 1982, el sistema sanitari públic (de Catalunya) estava format per cinc grans hospitals de la Seguretat Social i una plèiade de petits hospitals de diferent titularitat i situació, quasi tots obsolets i molts en fallida per una gestió corrupta o incompetent".

Dona! Aquesta és una afirmació gratuïta i sense coneixement de l'origen del sistema català de salut. La majoria d'hospitals comarcals són de l'època republicana, si no anteriors. Formaven ja una xarxa pública i van sol·licitar la seva concertació amb l'Institut Nacional de Previsió. Als anys 80, inicien serveis sociosanitaris molt abans que a l'estat espanyol. L'esforç fet per aquests hospitals, davant la manca d'inversió estatal, va ser ingent. Sort n'hem tingut, durant anys, d'aquests petits hospitals que han aproximat els serveis sanitaris, les urgències, diferents especialitats i bons serveis d'infermeria i mèdics a la ciutadania. Molts d'aquests hospitals han estat o segueixen sent experts i especialistes en cirurgia major ambulatoria, cirurgia mínimament invasiva, medicina interna o en radiologia.

Estem en un moment excepcional per tal de determinar quin futur volem per a la nostra nació. Estem en un moment en què sembla que tot s'hi val, i embolica que fa fort. Qualsevol afirmació o acusació, sense haver de justificar-la o provar-la, s'accepta com a veritat. Em ve al cap aquella consigna que se sent en moltes manifestacions contra les retallades, atribuïdes a la Generalitat, quan són els polítics espanyols qui determinen quant podem pressupostar, en quant ens podem endeutar, pràcticament en què podem destinar part dels impostos que generem, mentre se'n queden una bona picossada, que malversen. "Mas, a quina mútua vas" es crida. Ignorant que el president Mas no pertany a cap mútua, que és pacient convençut, ell i la seva família, de la sanitat pública.

Alerta, doncs, amb què llegim. Convé saber qui ho diu i quins interessos amaga. Potser ens adonarem que moltes d'aquestes notícies pertanyen a algun mitjà que té por i està en contra del procés d'alliberament nacional, per tal de bastir una república catalana sobirana, més justa, transparent i solidària.